

ninger om det eller de forhold, som mistanken omfatter, hvis formålet med tvangsindgrebet er at tilvejebringe oplysningerne til brug for andet end fastsættelse af straf, herunder f.eks. spørgsmål om udstedelse af et påbud eller forbud i medfør af bestemmelser på det pågældende lovgivningsområde. I den forbindelse har det ingen betydning, at der tilvejebringes oplysninger, som også vil være relevante for behandling af spørgsmål om fastsættelse af straf, herunder for myndighedens vurdering af, om der f.eks. ved at indgive politianmeldelse er grundlag for en videre strafferetlig forfølgning af sagen. Der kan i den forbindelse endvidere henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 15-18.

På den anførte baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at lovforslagets § 9 medfører, at tilsynsmyndigheder mv. fortsat i meget vidt omfang uden inddragelse af politiet kan gennemføre kontrolbesøg og andre tvangsindgreb, selv om der foreligger rimelig grund til mistanke om et strafbart forhold. De forskellige myndigheder vil således efter lovgivningen på det enkelte område, herunder f.eks. miljøområdet, i almindelighed have til opgave at varetage en række opgaver, der netop ikke vedrører fastsættelse af straf, og lovforslaget vil som anført ikke være til hinder for at gennemføre tvangsindgreb, hvor formålet er at løse sådanne kontrol- og tilsynsopgaver mv.

I overensstemmelse med det anførte lægges der i lovforslagets bemærkninger ikke op til en ændret praksis for den arbejdsfordeling, der er mellem tilsynsmyndighederne og politiet på de enkelte forvaltningsområder. Det anføres således bl.a. i pkt. 3.6.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger:

»Lovforslaget vedrører desuden kun begrænsninger i adgangen til at gennemføre tvangsindgreb. Der er med lovforslaget ikke noget til hinder for, at den pågældende tilsynsmyndighed mv. foretager andre sagsbehandlingsskridt med det formål at behandle spørgsmål om fastsættelse af straf. I overensstemmelse hermed lægges der ikke med lovforslaget op til nogen ændring af den praksis, der eksisterer på de enkelte områder med hensyn til arbejdsfordelingen mellem tilsynsmyndigheder m.v. og politiet. Også i de tilfælde, hvor lovforslaget vil afskære en tilsynsmyndighed fra selv at foretage et tvangsindgreb – og hvor et tvangsindgreb derfor i givet fald

skal forestås af politiet (ofte med rettens godkendelse) efter reglerne i retsplejeloven – forudsættes det således, at der ikke sker nogen forskydning af den øvrige arbejdsfordeling mellem tilsynsmyndighederne m.v. og politiet.

Det forhold, at spørgsmål om foretagelse af tvangsindgreb i visse tilfælde skal overlades til politiet, bør derfor ikke i almindelighed medføre ændringer med hensyn til, i hvilket omfang de forskellige tilsynsmyndigheder mv. – efter den praksis, der gælder på det enkelte område – f.eks. undersøger og forbereder en sag, inden sagen eventuelt overgives til politiet med henblik på stillingtagen til, om der skal rejses tiltale. Det bemærkes herved, at det ofte vil være tilsynsmyndighederne, der besidder den særlige faglige ekspertise, som der er behov for ved behandling af straffesager om overtrædelse af lovgivningen på det enkelte forvaltningsområde. Af den grund forudsættes det også, at politiet i tilfælde, hvor et tvangsindgreb efter lovforslaget kun kan gennemføres efter reglerne i retsplejeloven, normalt vil skulle være ledsaget af repræsentanter for vedkommende tilsynsmyndighed mv. Endvidere vil sagen i disse tilfælde, når tvangsindgrebet er gennemført – i det omfang der er praksis for det på det enkelte forvaltningsområde – kunne sendes tilbage til vedkommende kontrolmyndighed mv. med henblik på yderligere sagsbehandling også af spørgsmål, der vedrører eventuel efterfølgende pålæggelse af straf.«

4.2. Lovforslagets § 10, stk. 1

a. Lovforslagets § 10, stk. 1, indebærer, at en person, som mistænkes for at have begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, ikke har pligt til at meddele oplysninger til en offentlig forvaltningsmyndighed, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, der søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

Som eksempel på betydningen af lovforslagets § 10, stk. 1, kan – som anført i henvendelsen fra Kommunernes Landsforening – efter omstændighederne nævnes tilfælde, hvor en nabo klager over lugtgener fra en virksomhed, og hvor det efter miljølovgivningen kan pålægges den pågældende virksomhed for egen regning at fremskaffe oplysninger om lugtforholdene ved hjælp af en lugtmåling.